

הבלונים בשבילו הם אהבה,
ולא פחות מדרך חיים, הם הדרך
הטובה ביותר לשמח אנשים
ישירות מהלב והוא עושה זאת
בדרכים רבות, כבר למעלה
מעשור וחצי

ברק דגן מכופף הבלונים

ד"ר נגה רוזנפרב

צילום: אילן ספירא

ברק דגן בן ה-44 נולד וגדל בגבעתיים. הוא נשוי ליעל
ואב לשלושה בנים (ירדן והתאומים שקד ורותם).
בעברו היה איש היי-טק והתמחה בביצועים של
מערכות מידע מורכבות, והוא בעל תואר שני
במנהל עסקים. היום הוא אמן בלונים מצליח
ביותר ונהנה מכל רגע.

ספר איך התחילה האהבה לבלונים?

"בעוד ערב רגיל, בשנת 2006 נתקלתי בפרסומת בטלוויזיה ששינתה
את חיי. בפרסומת (שהיתה לאחת מחברות הסלולאר) הוצגה יצירה
מדהימה של ג'ונגל מבלוני צורות. הייתי בהלם! לא דמיינתי
שאפשר להגיע לכאלה רמות עם בלונים! לא יכולתי לעצור

את ההתלהבות וכבר באותו היום קניתי שקית בלונים ומיד הרגשתי שאני פשוט לא מסוגל להפסיק ולקפל בלונים. קיבלתי בלונים מדי לילה... (באיזשהו שלב אשתי התרגלה להירדם עם רעש של פיצוצים של בלונים ברקע) עוד ועוד ועוד בלונים. זה פשוט שאב אותי. ככל שנשאבתי יותר ליצירה בבלונים גיליתי כמה דברים מעניינים: גיליתי התלהבות מטורפת גם אצל ילדים וגם אצל מבוגרים, גיליתי שהבלונים הופכים בשניות ספורות אנשים לשמחים במיוחד ושכל אחד מתרגש מאד לקבל (או אפילו לראות) פסל מבלוני צורות. גיליתי גם שהבלונים הם כלי מדהים ליצירת תקשורת בין אנשים בכל העולם, בכל תרבות! זהו תהליך יצירה מרתק ומהפנט שיוצר קשר ושובר מחסומים, גורם לאנשים לשמחה טהורה, ומחזיר אותם לכמה דקות להיות נטולי דאגות, כמו ילדים."

”

יצירה של בלון פותחת את הלב, מעלה חיוך, ויוצרת קשר מדהים בין אנשים! כך זכיתי להיכנס לבתי מגורים בסיציליה, לבתי כפריים בהודו ובקובה, 'לדבר' עם בני שבטים בטנזניה, להצליח למצוא חדר בעיר שהיתה בתפוסה של 100% או להיכנס למוזיאון שכבר נסגר"

ומה הלאה? הפכת את התחביב למקצוע? "תוך שנה וחצי הגעתי לרמה

”

זרין זאן
מכופף הבלונים

עם הזמן הבנתי שקיבלתי מתנה: את היכולת לשמח כל אחד בקלות ובמהירות. היום, אני יודע שזו השליחות שלי בעולם הזה - לחלוק את המתנה הזו עם כמה שיותר אנשים"

ברק צאן
מכופף הבלונים

”

...המפגש שלי עם הבלונים היה קוסמי.
זה היה בדיוק אני. שילוב של יצירות
וטכניקה, יצירה מפתיעה וצבעונית,
שמכילה בתוכה גם סוג של הנדסה,
וכמובן גם אינטראקציות בינאישיות...”

שעובדים בעבודה שהם שונאים וחולמים להיות משהו אחר. חלק מהשיחות היו עם אנשים שעובדים במשרות נחשקות, ומכולם שמעתי מבין השורות את הקושי שלהם בלעבוד בכלוב של זהב... אנשים הגיעו מכל רחבי הארץ כדי לדבר איתי והשיחות האלה היכו אותי בתדהמה! רבים מהם אמרו לי שאני אמיץ ואני לעומת זאת בכלל לא הבנתי על איזה אומץ הם מדברים.

עם הזמן הבנתי שקיבלתי מתנה: את היכולת לשמח כל אחד בקלות ובמהירות. היום, אני יודע שזו השליחות שלי בעולם הזה - לחלוק את המתנה הזו עם כמה שיותר אנשים.”

פתאום קם אדם בבוקר ומחשב מסלול מחדש?

”במשך 9 שנים עסקתי באמנות הבלונים במקביל לקריירה שלי בהיי טק. את ההיי טק עזבתי לפני כ-4 שנים. השינוי המקצועי שעשיתי היה לי טבעי ונכון וקיבל תמיכה גם בבית, חוץ מאמא שלי, שעד היום לא מבינה איך עזבתי עבודה כל כך טובה,” אומר ברק בחיך.

לאחר שעזבתי את מה שהייתי לטובת מי שאני, הצגתי תערוכות בלונים בתל אביב בה ביקרו כ-10,000 איש. לתערוכה קראו 'רוח פריצים' והיא דיברה על השינוי שעשיתי. במהלך התערוכה דיברתי עם מאות אנשים ושמעתי כל כך הרבה סיפורים מאנשים

בינלאומית והשתתפתי בכנס הבלונים הגדול בעולם, שהתקיים בארה"ב. מאז כבר הספקתי להשתתף בשיא גינס בסין (עיר הבלונים הגדולה בעולם, שהיתה עשויה מ-365,000 בלונים), להציג בשתי תערוכות יחיד בישראל, להשתתף בתחרויות בינלאומיות, להדריך בכנס הבלונים הנחשב ביותר בעולם, ליזום את פסל הבלונים הגדול ביותר שנבנה אי פעם בישראל, להפעיל את בית הספר לבלונים בו למדו מאות רבות של ישראלים, ליזום ולהקים מיזמים אינטרנטיים בתחום וללמד מאות אומנים ב-32 מדינות בעזרת הדרכות וידאו מקצועיות.

על הדרך, גם הכרתי חברי נפש וקולגות מכל העולם, לימדתי מאות אלפי אנשים דרך ערוצי היוטיוב והפייסבוק שלי, התראיינתי בטלוויזיה ובעיתונות, גרמתי לאלפי אנשים לחייך בזמן שהם קיבלו ממני בלון, ואפילו ייסדתי הדרכה לילדים (באנגלית), שמשפרת את הבטחון העצמי של הילד.”

התערוכה "רוח פרצים". צילום שלומי פרי

...המפגש שלי עם הבלונים היה קוסמי. זה היה בדיוק
אני. שילוב של יצירתיות וטכניקה, יצירה מפתיעה
וצבעונית שמכילה בתוכה גם סוג של הנדסה, וכמובן
גם אינטראקציות בינאישיות..."

שינויים בחיים, הטיולים האלה גרמו לי
לגלות דפוס חוזר: ביום הראשון במקום
חדש קשה לי. המקום החדש נראה לי מזור
ולפעמים אפילו מוזנח, אני לא יודע איפה
כדאי לאכול, אין לי חברים ואני לא מכיר
אף אחד ולמעשה אני לא מבין למה הגעתי
למקום הזה... אחרי שלושה ימים אני כבר
לא רוצה לעזוב את המקום החדש כי הוא
נראה לי מדהים... זה גרם לי להבין שכאלה
אנחנו: אוהבים את המוכר ופחדים
(פעמים רבות ללא הצדקה אמיתית) מהלא
נודע. לטיולים הללו, לקחתי איתי כמובן
בלונים והם זיכו אותי ברגעים מטורפים"
מוסיף ברק בהתרגשות.

למשל? אני שואלת

"הם אפשרו לי לשוחח עם אנשים
מבלי להשתמש במילים, להתארח בבתים
של מקומיים ולחוות חוויות אותנטיות
ומטורפות. יצירה של בלון פותחת את
הלב, מעלה חיוך, ויוצרת קשר מדהים בין
אנשים! כך זכיתי להיכנס לבתי מגורים

ידעתי לצייר פנים של אדם כבר בגיל 11
חודשים, תמיד נמשכתי ליצירה ולשירה,
וכילד הופעתי בכל טקסי בית הספר.
בהמשך גם ציירתי, ניגנתי, פיסלתי
ויצרתי להנאתי, אך במקביל נמשכתי
גם למחשוב, כלכלה ולעוד תחומים
"ריאליים". עושה הרושם שהמפגש שלי
עם הבלונים היה קוסמי. זה היה בדיוק
אני. שילוב של יצירתיות וטכניקה, יצירה
מפתיעה וצבעונית שמכילה בתוכה גם
סוג של הנדסה, וכמובן גם אינטראקציות
בינאישיות. מעל כל אלה (כמו אצל כל
עצמאי) מרחפים להם גם כישורי יזמות,
מחשוב, שיווק ושאר הרבדים שיש בניהול
עסק. הרגשתי שמצאתי את עצמי בגדול."

היית מגדיר עצמך כהרפתקן בנשמתך?

"בהחלט כן. יצר ההרפתקנות חזק ממני.
טיילתי ב-25 מדינות ברחבי העולם... הייתי
לוקח חל"ת מהעבודה ונוסע (לפעמים בלי
שום תכנון ובלי לדעת את השפה). אפרופו

אז איך קרה שאתה, 'ילד טוב
גבעתיים' שגדל במשפחה נורמטיבית,
עם הורים שדחפו ללמידה ריאליית,
הגעת למצב שאתה הולך נגד הזרם, אך
בעקבות הלב?

"נדמה לי שתמיד הייתי כזה" אומר ברק
בחיך "כבר כחייל לקראת שחרורי מצה"ל
הבאתי לשינוי חוק מדינה שהוסיף לכל
חייל משוחרר כ-1500 ש"ח נוספים למענק
השחרור (עד היום). המענק לחיילים היה
על בסיס 32 חודשים (ולא על בסיס 36
חודשי שירות) ולחיילות הוא היה על כל
שירותן הצבאי. אני הייתי החייל היחיד
מבין עשרות אלפי חיילים, שהעז לשאול
בכנס השחרור מדוע המענק נמוך ב-4
חודשים ממה שהוא אמור להיות, היחיד
ששלח לאחר מכן מכתבים לכל מי שרק
אפשר, היחיד שהמשיך לחפש דרך לשנות
גם אחרי שקיבלתי תשובות לקוניות מכל
מקום אפשרי והיחיד שהעז ליצור קשר
עם התקשורת (למרות שהייתי בטוח שהם
יגידו לי 'כן, בטח, אנחנו מכירים את
הנושא ואין מה לעשות בנדון...'). שנתיים
לאחר שהנושא עלה לסדר היום התקשורתי
החוק תוקן ועזר מאז לכל כך הרבה חיילים.
על פניו מסלול הלימודים שלי (תארים
במנהל עסקים) נראה רחוק מהעיסוק
שלי כיום. כבר כילד ראו את הנטיות
האומנותיות שלי במגוון רחב של תחומים.

כלבים ובלונים. פרוייקט משותף עם הצלם אילן ספירא

אני מקדיש את מירב זמני להדרכות באמנות הבלונים, על מנת להעביר את הידע שלי הלאה ולהפיץ את הבשורה. אני מאד אוהב ללמד אנשים אחרים (בכל העולם!) איך לגרום לכל אחד סביבם לחייך, בעזרת קצת בלון והרבה אוויר"

יותר אנשים יצאו לרגע מהשגרה שלהם, וייהנו מיצירה שמחברת בין בני אדם ומאומנות יוצאת דופן."

איך אתה מתמודד עם העובדה שהיצירות שלך נעלמות לאחר זמן די קצר?

"אני מאד אוהב את ההתכלות של פסלי הבלונים, כי זה נותן לי שיעור לחיים - ליהנות מהרגע. ליהנות מהאנשים שסביבי כל עוד הם כאן, ליהנות מהחיים כל עוד אני יכול וליהנות מהיצירה שלי כל עוד היא קיימת. הכל זמני בחיים והבלונים מזכירים לי זאת שוב ושוב."

אני רואה ציירים או אומנים אחרים שאוגרים ואוגרים יצירות בבית, ולפעמים אפילו נאלצים לשכור מחסן רק כדי לאחסן את כל היצירות שלהם, ואני אומר תודה שיצירות שלי תופסות קצת מקום בדיסק תמונות ותו לא."

מפלסטיק או מנפט!), ולכן הם מתכלים במהירות ואינם מזהמים את הסביבה. אני יודע שהעולם יהיה מקום טוב יותר אם יותר אנשים יתחברו לילד שבתוכם, אם

בסיציליה, לבתי כפריים בהודו ובקובה, 'לדבר' עם בני שבטים בטנזניה, להצליח למצוא חדר בעיר שהיתה בתפוסה של 100% או להיכנס למוזיאון שכבר נסגר."

וכעת, כשכל האירועים מבוטלים, איך אתה מתנהל?

"לנהל עסק זה לא תמיד קל (תקופת הקורונה בהחלט מאתגרת), אבל זה ממלא אותי ומגשים צרכים רבים שלי, כמו הצורך בחופש, באתגרים ובלמידה אינסופית. אני פריק של למידה עצמית ובמהלך השנים למדתי את כל מה שאני צריך כדי לפתח את העסק שלי: צילום, עריכה וידאו, שיווק, פרסום, בנייה וקידום של אתרים, בנייה ומכירה של קורסים דיגיטליים ועוד ועוד. סקרנות ולמידה הם המנוע שלי וחלק משמעותי בחיי."

אני מקדיש את מירב זמני להדרכות באמנות הבלונים, על מנת להעביר את הידע שלי הלאה ולהפיץ את הבשורה. אני מאד אוהב ללמד אנשים אחרים (בכל העולם!) איך לגרום לכל אחד סביבם לחייך, בעזרת קצת בלון והרבה אוויר. כבר מזמן הבנתי שהעולם יהיה מקום טוב יותר אם יותר אנשים יחשפו לאמנות הבלונים. אגב, בניגוד לדעה הרווחת, בלונים ארוכים עשויים משרף של עץ הגומי (ולא